

6.3 Rezolvarea sistemelor de ecuații algebrice neliniare

□ Fie $\underline{f}(\underline{x}) = \underline{0}_n$, $\underline{f}: D_1 \rightarrow D_2$, $D_1, D_2 \subseteq \mathfrak{R}^{n \times 1}$ ($\mathbb{C}^{n \times 1}$) (1)

$$\underline{x} = [x_1 \ \& \ x_n]^T \quad \underline{f}(\underline{x}) = [f_1(x_1, \dots, x_n) \ \& \ f_n(x_1, \dots, x_n)]^T$$

$f_i(\underline{x})$, $i = 1, \dots, n$ - compunere de funcții elementare de tip polinomial, trigonometric sau transcendent (exponențiale, logaritmi) în argumentele x_i , $i = 1, \dots, n$

□ Fie $\underline{\alpha} = [\alpha_1 \ \& \ \alpha_n]^T$, $\underline{f}(\underline{\alpha}) = \underline{0}_n$

□ Metodele numerice pentru rezolvarea problemei (1) □ metode iterative

construiesc un șir de vectori convergent la soluția $\underline{\alpha}$:

$$\{\underline{x}^{[k]}\}_{k \geq 0}, \lim_{k \rightarrow \infty} \underline{x}^{[k]} = \underline{\alpha}$$

- punct de start: $\underline{x}^{[0]} = [x_1^{[0]} \ \& \ x_n^{[0]}]^T \in V_{\underline{\alpha}} = \{\underline{x} \in D_1 / \|\underline{x} - \underline{\alpha}\|_p \leq h, h > 0\} \subset D_1$

□ Uzual sistemul de ecuații (1) se rescrie sub forma: $\underline{x} = \underline{g}(\underline{x})$ (2)



$$\underline{x}^{[k+1]} = \underline{g}(\underline{x}^{[k]}), \quad k = 0, 1, \dots, \quad \underline{x}^{[0]} \text{ – precizat} \quad (3)$$

Teoremă:

Fie ecuația vectorială neliniară (1), rescrisă sub forma (2). Se consideră $V_{\underline{\alpha}}$ o vecinătate a soluției $\underline{\alpha}$. Dacă funcția \underline{g} este o funcție continuă pe $V_{\underline{\alpha}}$, iar componentele sale, $g_i, i = 1, \dots, n$, admit derivate parțiale în raport cu argumentele $x_j, j = 1, \dots, n$ și satisfac la relația:

$$\left| \frac{\partial g_i}{\partial x_j}(\underline{x}) \right| \leq \frac{\lambda}{n}, \quad \lambda \in (0, 1), \quad \forall \underline{x} \in V_{\underline{\alpha}}$$

atunci:

- i. dacă $\underline{x}^{[0]} \in V_{\underline{\alpha}}$, atunci și elementele șirului $\{\underline{x}^{[k]}\}_{k=0,1,\dots}$ definit de către relația (3) aparțin vecinătății $V_{\underline{\alpha}}$;
- ii. șirul definit de către relația (3) converge către soluția $\underline{\alpha}$ pentru $k \rightarrow \infty$.

Observație:

Elementele din relația (4) se referă la componentele matricei iacobian a funcției \underline{g} în raport cu argumentul \underline{x} :

$$G(\underline{x}) = \frac{d\underline{g}(\underline{x})}{d\underline{x}} = \left[\frac{\partial g_i(\underline{x})}{\partial x_j} \right]_{1 \leq i, j \leq n}$$

6.3.1 Metode iterative explicite

👉 metoda Newton → metodă iterativă explicită



estimațiile la un anumit pas al iterării se obțin în mod direct, explicit, ca o funcție de estimațiile de la iterația anterioară.

- funcția de iterare: $\underline{g}(\underline{x}) = \underline{x} - A(\underline{x}) \cdot \underline{f}(\underline{x})$

$$A(\underline{x}) = [a_{ij}(\underline{x})]_{1 \leq i, j \leq n}$$

- șirul (3) converge dacă $A(\underline{x}) \rightarrow$ nesingulară pentru $\underline{x} \in V_{\alpha}$

- soluția $\underline{\alpha}$ satisface condiția de punct fix pentru funcția $\underline{g}(\underline{x})$:

$$\underline{g}(\underline{\alpha}) = \underline{\alpha} \Rightarrow -A(\underline{\alpha}) \cdot \underline{f}(\underline{\alpha}) = \underline{0}_n \quad \longrightarrow \quad \underline{f}(\underline{\alpha}) = \underline{0}_n \Leftrightarrow A(\underline{\alpha}) \text{ - nesingulară}$$

- se consideră că matricea $A(\underline{x}) = A =$ constant



matricea A se alege astfel încât iacobianul funcției de iterare să aibă, în modul, elementele mici sau foarte mici, pe o vecinătate a soluției

$$G(\underline{x}) = \frac{dg}{d\underline{x}}(\underline{x}) = I_n - A \cdot J_{\underline{f}}(\underline{x}), \quad J_{\underline{f}}(\underline{x}) = \left[\frac{\partial f_i}{\partial x_j}(\underline{x}) \right]_{1 \leq i, j \leq n}$$

$$|G_{ij}(\underline{x})| \leq \frac{\lambda}{n}, \quad \forall \underline{x} \in V_{\underline{\alpha}}, \quad G_{ij}(\underline{x}) = \frac{\partial g_i}{\partial x_j}(\underline{x})$$



$$A = [J_{\underline{f}}(\underline{\alpha})]^{-1}$$



$$G(\underline{\alpha}) = I_n - [J_{\underline{f}}(\underline{\alpha})]^{-1} \cdot J_{\underline{f}}(\underline{x}) = \mathbf{0}_{n \times n}$$

👉 $\underline{\alpha}$ nu se cunoaște → alegere sub-optimală a lui

A

$$\underline{x}^{[k+1]} = \underline{x}^{[k]} - [J_{\underline{f}}(\underline{x}^{[k]})]^{-1} \cdot \underline{f}(\underline{x}^{[k]}), \quad k = 0, 1, 2, \dots, \quad \underline{x}^{[0]} \in V_{\underline{\alpha}}$$

- pentru evitarea calculului inversei matricii iacobian:

$$J_{\underline{f}}(\underline{x}^{[k]}) \cdot \Delta \underline{x}^{[k]} = \underline{f}(\underline{x}^{[k]})$$

$$\underline{x}^{[k+1]} = \underline{x}^{[k]} - \Delta \underline{x}^{[k]}$$

6.3.2 Metode iterative implicite

☞ fiecare componentă $\underline{x}_i^{[k+1]}$ nu se mai poate exprima în mod *explicit* în funcție de estimațiile de la iterația anterioară



legătura dintre variabile este asigurată de către funcțiile f_i

☞ ecuația vectorială (1) se rescrie sub forma:

$$\begin{cases} f_1(\underline{x}_1, \underline{x}, \underline{x}_n) = 0 \\ \vdots \\ f_i(\underline{x}_1, \underline{x}, \underline{x}_n) = 0 \\ \vdots \\ f_n(\underline{x}_1, \underline{x}, \underline{x}_n) = 0 \end{cases}$$

☞ generalizând rezultatele de la metodele iterative pentru rezolvarea sistemelor determinate de ecuații algebrice liniare și în concordanță cu teorema enunțată anterior



aceste metode converg către soluția $\underline{\alpha}$, pentru orice $\underline{x}^{[0]} \in V_{\underline{\alpha}}$, dacă $\rho[J_{\underline{f}}(\underline{x}^{[0]})] < 1$

A. Metoda Jacobi

$\underline{x}^{[k]}$ - vectorul obținut la iterația [k] $\longrightarrow \underline{x}^{[k]} = [x_1^{[k]} \quad \dots \quad x_i^{[k]} \quad \dots \quad x_n^{[k]}]^T$

$$\begin{cases} f_1(x_1^{[k+1]}, x_2^{[k]}, \dots, x_n^{[k]}) = 0 & \Rightarrow x_1^{[k+1]} \\ \vdots \\ f_i(x_1^{[k]}, x_2^{[k]}, \dots, x_{i-1}^{[k]}, x_i^{[k+1]}, x_{i+1}^{[k]}, \dots, x_n^{[k]}) = 0 & \Rightarrow x_i^{[k+1]} \\ \vdots \\ f_n(x_1^{[k]}, x_2^{[k]}, \dots, x_i^{[k]}, \dots, x_{n-1}^{[k]}, x_n^{[k+1]}) = 0 & \Rightarrow x_n^{[k+1]} \end{cases}$$

la fiecare iterație se rezolvă n ecuații neliniare (vezi subcapitolul 6.2)

B. Metoda Gauss-Seidel

- se aplică același principiu de la metoda Jacobi

$$\begin{cases} f_1(x_1^{[k+1]}, x_2^{[k]}, \dots, x_n^{[k]}) = 0 & \Rightarrow x_1^{[k+1]} \\ \vdots \\ f_i(x_1^{[k+1]}, x_2^{[k+1]}, \dots, x_{i-1}^{[k+1]}, x_i^{[k+1]}, x_{i+1}^{[k]}, \dots, x_n^{[k]}) = 0 & \Rightarrow x_i^{[k+1]} \\ \vdots \\ f_n(x_1^{[k+1]}, x_2^{[k+1]}, \dots, x_i^{[k+1]}, \dots, x_{n-1}^{[k+1]}, x_n^{[k+1]}) = 0 & \Rightarrow x_n^{[k+1]} \end{cases}$$

se folosesc succesiv componentele determinate ale estimației de la iterația curentă

6.4 Rezolvarea ecuațiilor polinomiale

👉 ecuații neliniare des întâlnite în practică → ecuațiile polinomiale

$$P_n(x) = 0, \quad P_n(x) = a_0 \cdot x^n + a_1 \cdot x^{n-1} + \dots + a_{n-1} \cdot x + a_n$$

$$a_i \in \mathbb{R}, \quad i = 0, \dots, n, \quad a_0 \neq 0$$

👉 Dezavantajul aplicării metodelor generale pentru rezolvarea ecuațiilor polinomiale:

- ◆ *necesitatea localizării intervalelor unde ecuația are soluții* → s-au dezvoltat procedee de separare a rădăcinilor unui polinom → ineficiente computațional
- ◆ în scopul *determinării soluțiilor complexe* → metodele generale trebuie reformulate pentru mulțimea numerelor complexe

A. Metode de determinare succesivă a zerourilor unui polinom

Principiul: de a pune în evidență divizori de grad întâi sau doi ai polinomului



divizorii sunt separați succesiv, în urma unui proces iterativ



- metoda Bairstow → separarea divizorilor de grad doi

- divizorul de gradul doi: $T_2(x) = x^2 + p \cdot x + q, p, q \in \mathfrak{R}$

$$P_n(x) = T_2(x) \cdot Q_{n-2}(x) + R \cdot x + S$$

$$Q_{n-2}(x) = b_0 \cdot x^{n-2} + b_1 \cdot x^{n-3} + \dots + b_{n-3} \cdot x + b_{n-2}$$

- în general, coeficienții R și S sunt funcții neliniare în argumentele p și q :

$$R = R(p, q)$$

$$S = S(p, q)$$

- pentru ca $T_2(x)$ - divizor $\Rightarrow \begin{cases} R(p, q) = 0 \\ S(p, q) = 0 \end{cases} \quad (5)$



👉 aplicarea metodei implică parcurgerea unui algoritm care trebuie să combine:

- rezolvarea sistemului de ecuații neliniare de ordinul doi din relația (5)
- determinarea coeficienților polinomului cât,

Algoritmul Bairstow

$$P_n(x) = (x^2 + p \cdot x + q) \cdot (b_0 \cdot x^{n-2} + \dots + b_{n-3} \cdot x + b_{n-2}) + R \cdot x + S \quad (6)$$

- notații:

$$\underline{z} = \begin{bmatrix} p \\ q \end{bmatrix}; \quad \underline{f} = \begin{bmatrix} R(p, q) \\ S(p, q) \end{bmatrix}; \quad J_{\underline{f}} = \begin{bmatrix} \frac{\partial R}{\partial p}(p, q) & \frac{\partial R}{\partial q}(p, q) \\ \frac{\partial S}{\partial p}(p, q) & \frac{\partial S}{\partial q}(p, q) \end{bmatrix}$$

- Rezolvarea sistemului (5) → metoda Newton: $[J_{\underline{f}}(\underline{z}^{[i-1]})] \cdot \Delta \underline{z}^{[i-1]} = \underline{f}(\underline{z}^{[i-1]})$

$$\begin{bmatrix} \frac{\partial R}{\partial p}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) & \frac{\partial R}{\partial q}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \\ \frac{\partial S}{\partial p}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) & \frac{\partial S}{\partial q}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} \Delta p^{[i-1]} \\ \Delta q^{[i-1]} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} R(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \\ S(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \end{bmatrix} \quad (7)$$

$$\begin{cases} p^{[i]} = p^{[i-1]} - \Delta p^{[i-1]} \\ q^{[i]} = q^{[i-1]} - \Delta q^{[i-1]} \end{cases} \quad \text{- uzual } p^{[0]} = 0, q^{[0]} = 0$$

👉 calculele implicate de rezolvarea sistemului determinat de ecuații neliniare (7):

$$\delta^{[i]} = \det[J_{\underline{f}}(\underline{z}^{[i-1]})] = \frac{\partial R}{\partial p}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \cdot \frac{\partial S}{\partial q}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) - \frac{\partial R}{\partial q}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \cdot \frac{\partial S}{\partial p}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \quad (7a)$$

$$P^{[i]} = \begin{vmatrix} R(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) & \frac{\partial R}{\partial q}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \\ S(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) & \frac{\partial S}{\partial q}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \end{vmatrix}; \quad Q^{[i]} = \begin{vmatrix} \frac{\partial R}{\partial p}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) & R(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \\ \frac{\partial S}{\partial p}(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) & S(p^{[i-1]}, q^{[i-1]}) \end{vmatrix}; \quad (7b)$$

$$\Delta p^{[i-1]} = \frac{P^{[i]}}{\delta^{[i]}}; \quad \Delta q^{[i-1]} = \frac{Q^{[i]}}{\delta^{[i]}}, \quad \delta^{[i]} \neq 0 \quad (7c)$$

- condiția de stop pentru metoda Newton, considerând precizia impusă ε :

$$|\Delta p^{[i-1]} + \Delta q^{[i-1]}| \leq \varepsilon \Leftrightarrow |(P^{[i]} + Q^{[i]}) / \delta^{[i]}| \leq \varepsilon \quad (8)$$

👉 **Calculul derivatelor funcțiilor R și S**

- din (6) rezultă relațiile de recurență:

$$b_k = a_k - p \cdot b_{k-1} - q \cdot b_{k-2} \quad k = 0, 1, \dots, n-2 \quad (9)$$

$$b_{-1} = b_{-2} = 0$$

$$b_{n-1} = R, \quad b_n + p \cdot b_{n-1} = S \quad \leftarrow \text{notații}$$

$$\begin{cases} \frac{\partial R}{\partial p} = \frac{\partial b_{n-1}}{\partial p} \\ \frac{\partial R}{\partial q} = \frac{\partial b_{n-1}}{\partial q} \end{cases}; \quad \begin{cases} \frac{\partial S}{\partial p} = \frac{\partial}{\partial p} (b_n + p \cdot b_{n-1}) = \frac{\partial b_n}{\partial p} + b_{n-1} + p \cdot \frac{\partial b_{n-1}}{\partial p} \\ \frac{\partial S}{\partial q} = \frac{\partial}{\partial q} (b_n + p \cdot b_{n-1}) = \frac{\partial b_n}{\partial q} + p \cdot \frac{\partial b_{n-1}}{\partial q} \end{cases} \quad (10)$$

- notații:

$$\begin{cases} \frac{\partial b_k}{\partial p} = -c_{k-1}, \quad k = 1, \dots, n \\ \frac{\partial b_k}{\partial q} = -d_{k-2}, \quad k = 2, \dots, n \end{cases}$$

- derivare în raport cu p:

$$c_k = b_k - p \cdot c_{k-1} - q \cdot c_{k-2}, \quad k = 0, \dots, n-1, \quad c_{-2} = c_{-1} = 0 \quad (11)$$

- derivare în raport cu q:

$$d_k = b_k - p \cdot d_{k-1} - q \cdot d_{k-2}, \quad k = 0, \dots, n-2, \quad d_{-2} = d_{-1} = 0 \quad (12)$$

- din relațiile (11) și (12) se observă că :

$$(11), (12) \quad \begin{cases} d_k = c_k & \text{pentru } k = 0, \dots, n-2 \\ b_k = c_k + p \cdot c_{k-1} + q \cdot c_{k-2}, & k = 0, \dots, n-2, \quad c_{-2} = c_{-1} = 0 \end{cases}$$

(10), (11), (12) ↓

$$\begin{aligned} \frac{\partial R}{\partial p} &= -c_{n-2}, & \frac{\partial R}{\partial q} &= -c_{n-3}, \\ \frac{\partial S}{\partial p} &= -c_{n-1} + b_{n-1} - p \cdot c_{n-2}, & \frac{\partial S}{\partial q} &= -c_{n-2} - p \cdot c_{n-3} \end{aligned} \quad (13)$$

👉 Algoritm (schită):

- * inițializare p, q
- * calcul coeficienți c_k, d_k (relațiile (11) și (12))
- * rezolvare sistem (7) \Rightarrow noi valori pentru p, q (relațiile (7a), (7b) și (7c))
- * calcul coeficienti b_k (relația (9))
- * verificare conditie stop (relația (8))

B. Metode de determinare simultană a zerourilor unui polinom

- ecuația:

$$P_n(x) = 0, \quad P_n(x) = a_0 \cdot x^n + a_1 \cdot x^{n-1} + \dots + a_{n-1} \cdot x + a_n$$

$$a_i \in \mathbb{R}, \quad i = 0, \dots, n, \quad a_0 \neq 0$$

se transformă astfel încât *polinomul* din membrul stâng să fie *monic* ($a_0 = 1$)

)

$$Q_n(x) = 0, \quad Q_n(x) = x^n + \alpha_1 \cdot x^{n-1} + \dots + \alpha_{n-1} \cdot x + \alpha_n,$$

$$\alpha_i = a_i / a_0, \quad i = 1, \dots, n.$$

- polinomului $Q_n(x)$ i se asociază o matrice A , astfel încât: $\det(\lambda \cdot I_n - A) \equiv Q_n(\lambda)$

valorile proprii ale lui A vor fi chiar rădăcinile polinomului $Q_n(x)$

- o modalitate uzuală de construire a matricei $A \rightarrow$ *matrice de tip Frobenius*

$$F = [f_{ij}]_{1 \leq i, j \leq n}, \quad f_{ij} = \begin{cases} 0, & i = 1, \dots, n-1, \quad j = 1, \dots, n, \quad j \neq i+1 \\ 1, & i = 1, \dots, n-1, \quad j = i+1 \\ -\alpha_{n-j+1}, & i = n, \quad j = 1, \dots, n \end{cases}$$

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \\ -\alpha_n & -\alpha_{n-1} & -\alpha_{n-2} & -\alpha_{n-3} & \dots & -\alpha_2 & -\alpha_1 \end{bmatrix}$$

$$\det(\lambda \cdot I_n - F) = x^n + \alpha_1 \cdot x^{n-1} + \dots + \alpha_{n-1} \cdot x + \alpha_n$$

dacă $\alpha_i, i = 1, \dots, n$ sunt coeficienții lui $Q_n(x)$, atunci $A = F$

Cap. 7 Aproximarea numerică a funcțiilor

7.1 Formularea problemei

□ fie funcția $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $a, b \in \mathbb{R}$

- problema de calcul \rightarrow evaluarea, în orice punct $x^* \in [a, b]$ a următoarelor:

$$f(x^*), f'(x^*), f''(x^*), \dots, \int_c^d f(x) \cdot dx, a \leq c < d \leq b$$

- pot exista următoarele situații:

- ✓ funcția f este cunoscută analitic prin una sau mai multe expresii, în general complicate sau dificil de evaluat, derivat sau integrat
- ✓ funcția f nu este cunoscută analitic, ci printr-un șir de valori:

$$\{x_i, f(x_i)\}_{i=0, \dots, n}$$

$$\{x_i\}_{i=0, \dots, n}, x_i \in [a, b], i = 0, \dots, n$$

$$\Delta_{[a, b]} : a \leq x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n \leq b$$

divizare a intervalului $[a, b]$

👉 rezolvarea problemei → găsirea unei funcții cu o expresie în general simplă, ușor de evaluat, derivat sau integrat, care să aproximeze cât mai bine pe f

$$\forall x^* \in [a, b], F(x^*) \cong f(x^*)$$

👉 construirea funcției aproximante, F → utilizarea unei mulțimi de funcții elementare:

$$M = \{\varphi / \varphi : [a, b] \rightarrow \mathfrak{R}\}$$



bază de funcții de aproximare liniar independente



$$\varphi_0(x), \varphi_1(x), \dots, \varphi_k(x), \dots, \sum_k c_k \cdot \varphi_k(x) = 0 \Leftrightarrow c_k = 0, \forall x \in [a, b]$$



$$F(x) = F_m(x) = c_0 \cdot \varphi_0(x) + \dots + c_m \cdot \varphi_m(x)$$


polinom generalizat

Exemplu:


 $\varphi_k(x) : 1, x, x^2, \dots, x^m \quad \longrightarrow \quad F(x) = P_m(x) = c_0 + c_1 \cdot x + \dots + c_m \cdot x^m$



aproximare cu polinoame algebrice



 $\varphi_k(x) : 1, \cos(x), \sin(x), \dots, \cos(m \cdot x), \sin(m \cdot x)$






$$F(x) = T_m(x) = a_0 + a_1 \cdot \cos(x) + b_1 \cdot \sin(x) + \dots + a_m \cdot \cos(m \cdot x) + b_m \cdot \sin(m \cdot x)$$



aproximare cu polinoame trigonometrice

 indiferent de abordare, rezolvarea problemei necesită răspuns la următoarele chestiuni:

- 
 determinarea setului de funcții $\{\varphi_k(x)\}_{k=0,1,\dots,m+1}$
- 
 determinarea numărului necesar de funcții $\{c_k\}_{k=0,1,\dots,m}$
- 
 determinarea coeficienților polinomului generalizat